

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

MART

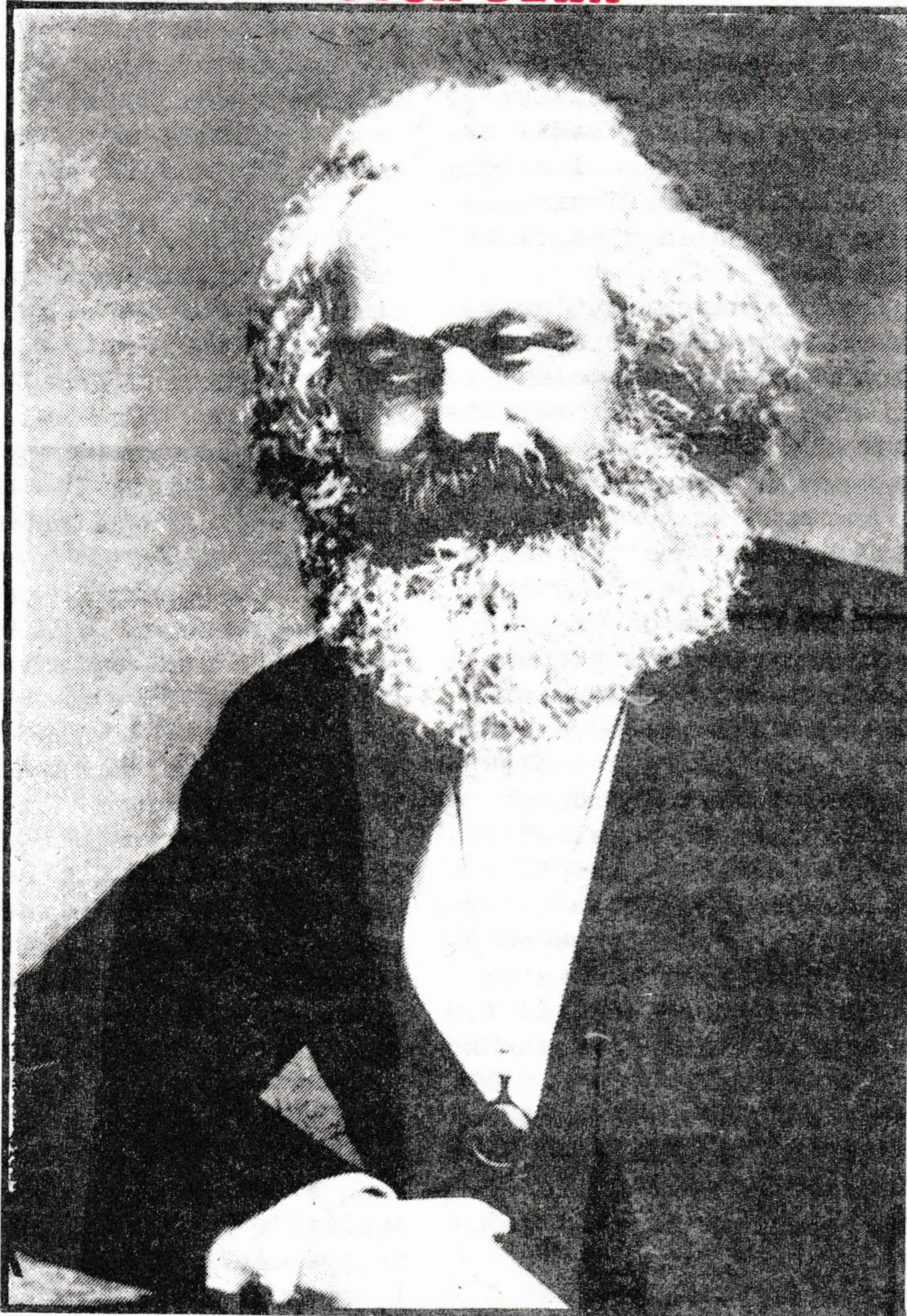
özel sayı
1983

50TL-1,5DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

"Onlar işçi sınıfına kendisini tanımasını ve kendi bilincine varmasını öğretiler ve hayallerinin yerine bilimi getirdiler."

**ENTERNASYONAL PROLETARYANIN YÜCE ÖNDERİ ,
BÜYÜK DEHA**

KARL MARKS'I

**ÖLÜMÜNÜN 100.YILDÖNÜMÜNDE KOMÜNİZME OLAN
SARSILMAZ İNANÇLA
ANIYORUZ!**

www.ikk-online.net

Bundan tam yüz yıl önce 14 Mart 1883'te Karl Marks aramızdan bedenlen ayrıldı. İnsanlık tarihinde hiç bir kimseye nasip olmayan bir dizi değer ve meziyetlere sahip olan Karl Marks toplumların geçmişine ve geleceğine ışık tutan Marksizmin yaratıcısıdır.

Karl Marks 1818 yılında şu anda B.Almanya sınırları içinde bulunan Trier'de yaşam düzeyleri iyi, kültürlü bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini doğduğu şehirde yapan Marks, Bonn ve Berlin Üniversitelerinde hukuk tahsilinin yanında felsefe ve tarihte öğrendi. Üniversite sıralarında sol Hegel'cilerle tanışan Marks, bu dönem Hegel diyalektiğinin etkisi altındaydı. Ludwig Feuerbach'ın 1834'ten sonra Teoloji'yi eleştirmeye başlaması, "Geleceğin Felsefesinin İlkeleri" ve "Hristiyanlığın özü" adlı eserlerini yayınlamasından sonra materyalist Feuerbach'a yönelenler içinde Marks'da vardı. 1842 yılında Rheinische Zeitung'da başyazarlık yapan Marks'ın bu görevi hükümetin yoğun baskılarından dolayı kısa sürdü. 1843 sonbaharında bir gazete çıkarma amacıyla Paris'e giden Marks, Alman-Fransız yıllığını çeşitli nedenlerden dolayı ancak 1 sayı çıkarabildi. Marks, bu kısa yazarlık döneminde, geçmişin yanlışlarına karşı acımasız bir eleştirmen, yığınlara seslenen güçlü bir ihtilalci olarak tanındı.

1844 Eylül'ünde tarihte ender rastlanan, bütün bencil çıkarılardan uzak, birbirlerini tamamlayan bir bütünün iki parçası olan F. Engels ve Karl Marks'ın arkadaşlığı Paris'te başladı. 40 yıllık ortak bir dava uğruna, ortak bir çabayı içeren, bu arkadaşlığın ürünü olarak Marksizm yaratıldı. 1847'de "Komünistler Birliği" illegal örgütün üyeleri olan K.Marks ve F.Engels 1848'de "Komünistler Birliği'nin 1847'de Londra'da yapılan 2.Kongresinin aldığı karar gereği "Komünist Manifestosu"nu yayınladılar. Yayınlamasından günümüze kadar geçen 135 yıl boyunca proletaryanın elinde eşsiz bir silah olan ve hala tüm canlılığını koruyan Komünist Manifesto toplumların diyalektik materyalist bakış açısı ile dahice incelenmesini içermektedir. İhtilalci niteliğinden dolayı Avrupa'daki hükümetler tarafından istenmeyen adam olarak nitelendirilen Marks Londra'ya yerleştiği Haziran 1849'a kadar çeşitli B. Avrupa ülkelerinde oradan oraya dolaşmak zorunda kaldı.

Avrupa'da işçi hareketlerinin yeniden canlanmaya başladığı 1860'lı yılların başına kadar yoğun bir teorik faaliyet yürüten K. Marks, bu dönemlerde özellikle Ekonomi Politik üzerine çalıştı.

Eylül 1864'de Londra'da "Uluslararası Emekçiler Derneği" I.Enternasyonal kuruldu. Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkelerinde çeşitli işçi hareketlerini toparlamak amacıyla kurulmuş olan bu dernek, gelişip güçlenmesiyle kısa zamanda burjuvazinin başhedefi haline geldi. Engels ve I.Enternasyonal'in yönlendirilmesinde önemli rolü olan Marks için I.Enternasyonal, B.Avrupa'daki çeşitli şekillerde parçalanmış işçi hareketlerini bir merkezde toparlamanın yanında, Marksizmi yaygınlaştırmanın da bir aracıydı. 1871 Pa -

ris Komünü I.Enternasyonal'in faaliyetinin en üst noktasıydı. Paris Komünü deneyi Marks ve Engels için çok öğretici bir pratik olmuştur. Komünün yenilgisi ve Baküncilerin I.Enternasyonal'i bölmesi artık Avrupa'da I.Enternasyonal'in yaşamasını imkansız kılıyordu. Ondandan da öte elde edilen tecrübeler ve gelinen yeni dönem Marks ve Engels'in kafasında yeni tipte bir örgütlenmenin tek tek ülkelerde Sosyal Demokrat partilerinin kurulması gerektiğini şekillendirmişti. Yaşamı boyunca sefalet içinde yüzen, hatta bakımsızlıktan dolayı çocuklarını bile kaybeden Marks ailesi burjuvazinin her türlü baskılarına rağmen onurlu ve özverili bir yaşam sürdürdü.

I.Enternasyonal'in feshinden sonra tekrar yoğun bir teorik çalışmaya başlayan Karl Marks, 1881'de büyük yardımcısı, fedakâr ve sevgili eşi Jenny'i kaybetti.

Yaşamı boyunca proletaryanın ve tüm ezilenlerin davası için mücadele eden Karl Marks 14 Mart 1883'de, 1849'den beri yaşadığı Londra'da uluslararası proletaryadan bedenlen ayrıldı. O'nun ölümünden doğan boşluğu ölümüne (1895) kadar Marks'ın çok değerli arkadaşı F.Engels doldürmeye çalıştı.

MARKSİZM NEDİR ?

"Marksizm, Marks'ın görüşlerinin ve öğretisinin sistemidir. Marks, insanlığın en ileri üç ülkesi tarafından temsil edilen ve 19. yüzyılın başlıca ideolojik akımları olan Klasik Alman Felsefesini, Klasik İngiliz ekonomi Politliğini ve genellikle ihtilalci Fransız doktrinini ile birleşmiş bir halde olan Fransız sosyalizmini sürdürmüş ve tamamlamış bir dahiydi." (Lenin)

Marks, görüşlerinin şekillenmeye başladığı dönemlerde Hegel Diyalektiğinin ve Ludwig Feuerbach Materyalizminin etkisi altındaydı. O, Hegel diyalektiğinin idealist, Feuerbach'ın Materyalizminin de Teoloji ile sınırlı olduğunu gördü. Marks Hegel'in "İde ad altında bağımsız bir özne haline getirdiği düşünme süreci, gerçek dünyanın yaratıcısı, yapıcısıydı"..... şeklinde ifade ettiği idealizmini eleştirirken, "Halbuki bence, tam aksine ideal insan aklı tarafından yansıtılan ve düşünce şekillerine sokulan maddi dünyadan başka bir şey değildir." demektedir. Engels, Anti-Dühring adlı meşhur eserinde de "dünyanın gerçek birliği onun maddeciliğinden ileri gelmektedir." demektedir. Marks ile birlikte yazdıkları "Ludwig Feuerbach'e" adlı eserde ise; "Bütün felsefenin, özellikle zamanımıza daha yakın yılların felsefesinin başlıca sorunu düşünce ile varlık, ruh ile tabiat arasındaki ilişki ve ruhun mu, yoksa tabiatın mı başlangıçta temel unsur olduğu sorudur. Filizoflar bu sorulara verdikleri cevaplara göre iki ayrı kampa ayrılmaktadırlar. Ruha, tabiata oranla önce-lik tanıyan ve bu yüzden de kâinatın şu veya bu şekilde fakat bir şey veya varlık tarafından yaratıldığını kabu eden filizoflar idealizm kampını meydana getirirler. Tabiatı ana unsur olarak gören diğerleri ise çeşitli materyalizm okullarına mensuptular."

Marks'ın materyalizmi, sadece teolojiye

karşı veya idealizmin çeşitli şekillenmele-
rine karşı mücadele ile sınırlı değildi. O,
Humeci, Kant'cı, Bilinemezci, Pozitivist a -
kımlara karşı da mücadele ediyor, bunları
"materyalizmi gizlice kabul edip, onu kamu o
yu önünde inkar etmenin utanç verici şekli"
olarak değerlendiriyordu.

Lenin, "Marks ve Engels" adlı yazısında
Marks ve Engels'in materyalizminin eski ma-
teryalizmden şu temel noktalarda ayrıldığı-
nı yazıyordu:

"1-Bu materyalizmde 'mekaniklik ağır bası
yor' ve kimya ile biyolojideki son gelişme-
ler hesaba katılmıyordu. (Bu gün bunlara
elektiriğin madde teorisindeki gelişmeleri-
ni de eklemek gerekir.) 2-Eski materyalizm,
tarihsellikten ve diyalektikten yoksundu (ya
ni anti-diyalektik olduğu için metafizikti
anlamında) ayrıca tutarlı ve bütünsel bir
tarzda 'gelişme görüşüne' bağlı kalmıyordu.
3-'insanın özünü' somut ve tarihsel olarak
belirlemiş 'tüm sosyal ilişkilerin meydana
getirdiği bir bütün olarak' değil, soyut ola-
rak ele alıyor; bu yüzden de sadece dünyayı
'vorunlamak' ile yetiniyordu. Halbuki asıl
sorun dünyanın 'değiştirilmesi' idi. Yani es-
ki materyalizm 'pratik ihtilalci faaliyetin
önemini anlamıyordu."

Marks'a göre diyalektik "hem dış dünyanın
hem de insan düşüncesinin hareketinin genel
kanunlarının bilimidir."

Engels'inde dediği gibi Marks ve Engels
diyalektiği idealizmden kurtaran, maddeci ta-
biat anlayışına uygulayan ilk kişilerdir.

Lenin Marksist Diyalektiği; "Daha önce a-
sılmış merhaleleri tekrarlıyormuş gibi gözü-
ken, fakat onları daha değişik bir şekilde
ve daha yüksek bir düzeyde (olumsuzlaşmanın
olumsuzlanması) tekrarlayan bir gelişme;
düz bir çizgi doğrultusunda değil, spiraller
halinde ilerleyen bir gelişme; sıçramalar,
felaketler ve ihtilaller yoluyla gelişme;
'süreklilikte kopmalar' niceliğin niteliğe
dönüşümü; belli bir cismi, belli bir fenome-
ni ya da belli bir toplumu etkileyen çeşit-
li kuvvetlerin ve eğilimlerin zıtlığı ve ça-
tışması sonucu iç yapıda doğan gelişme iti-
limleri; bir fenomenin bütün ilişkilerinin
(ve tarih durmadan daha yeni ilişkileri or-
tava koyar) çözülmesi mümkün olmayan ve be-
lirli kanunları izleyen bir örnek-bir evren
sel hareket süreci yaratan bağ- işte gele-
neksel doktrinden çok daha zengin bir ge-
lisme öğretisi olarak diyalektiğin kapsadı-
ğı birkaç özellik" diye belirtir.

Tarihi materyalizm, Stalin'in tarifleriyle
toplumların Marksist (diyalektik materyal-
ist) bakış açısı ile değerlendirilmesidir.

"Ekonomi Politikasının Eleştirisine Katkı"nın
önsözünde Marks tarihi materyalizmin başlı-
ca ilkelerini şöyle özetler:

"Hayatlarının sosyal üretiminde insanlar
kendi iradelerine tabi olmayan, zorunlu ve
belirli ilişkiler içine girerler. Bu ilişki-
ler, insanların üretici güçlerinin belirli
bir gelişim merhalesinde tekabül eden üre-
tim ilişkileridir.

Bu üretim ilişkilerinin tümü toplumun eko-
nomik yapısını, gerçek temelini meydana ge-
tirirler ve bu temel üstünde kendisine be-
lirli sosyal bilinç şekilleri tekabül eden

bir hukuki ve siyasi üst yapı yükselir. Maddi
hayatın üretim tarzı; genellikle sosyal, si-
yasi ve fikri hayat sürecini de şartlar. İn-
sanların varlığını belirleyen bilinçleri de
ğildir; aksine insanların bilincini onların
sosyal varlığı belirler. Toplumun maddi üre-
tim güçleri gelişmelerinin bir merhalesinde
mevcut üretim ilişkileriyle, bu ilişkilerin
hukuki bir ifadesinden başka bir şey olma-
yan ve o güne dek sınırları içinde hareket
ettikleri mülkiyet ilişkileri ile çatışır -
lar. Bu ilişkiler, üretim güçlerinin gelişme
şekilleriyle, artık onları bağlayan birer
zincir olurlar. O zaman bir sosyal ihtilal
devri başlar. Ekonominin tümü de, az ya da
çok hızlı bir biçimde dönüşüme uğrar.
Bu tür dönüşümler ele alınırken; üretimin
ekonomik şartlarında görülen ve tabiat bi-
limlerindeki kadar kesinlikle saptanabilen
maddi dönüşüm ile, insanların bu çatışmanın
bilincine vardıkları ve onu savaşılarak sona
erdirmek istedikleri hukuki, siyasi, dini, fel-
sefi ve estetik, kısaca ideolojik dönüşüm bi-
çimleri arasında her zaman için bir ayırım
yapmak gereklidir."

"Marks'ın ekonomik doktrini muhtevası, ta-
rihi olarak belirlenmiş belli bir toplumun
üretim ilişkilerinin başlangıç, gelişme ve
çöküş safhalarında incelenmesinden ibaret -
tir." der Lenin. Genel olarak Marksizmin, ö-
zel olarak da Marksist ekonomi-politiğin en
temel eserleri, Marks'ın yıllarca çalışması-
nın bir ürünü olan "kapitaller"dir. Marks bu
eserinde özel olarak kapitalist ekonomiyi
incelemiş, onun geçmişin ve geleceğin temel-
lerini koymuştur. Marks'ın hasımları tarafın-
dan bile taktikle karşılanan bu dev eser;
proletaryanın zaferinin neden kaçınılmaz ol-
duğunun ekonomik temellerini ortaya koymak-
tadır. Marks'ın "kapitalist birikimin tarih-
sel eğilimi" olarak değerlendirdiği bu ge-
lişmeyi şöyle tanımlamaktadır: " 'dolaysız
üreticilerin', mülksüzleştirilmesi, merhamet-
siz bir yıkıcılıkla ve en rezil, en sefil, en
adi ve en alçakçasına iğrenç duyguların iti-
limi altında gerçekleştirilmiştir. (köylünün
ve zanaat erbabının) kendi kazançlarıyla e-
dindikleri ve tek tek bağımsız emekçi fert-
lerin kendi emeklerinin koşullarıyla, tabiri
caizse kaynaşmış olmaklığı üstüne kurulmuş,
özel mülkiyetin yerini başkalarının sözde
özgür olan emeğinin sömürülmesine dayanan
kapitalist özel mülkiyet almıştır. Artık şim-
di mülksüzleştirilen, kendisi için çalışan
işçi sınıfı değil, birçok işçiyi sömüren ka-
pitalisttir. Bu mülksüzleştirmeyi, kapitalist
üretim kendi bünyesinde yer alan kanunla-
rın etkisi altında sermayenin merkezleşme-
si gerçekleştirecektir. Bir kapitalist her
zaman bir çok diğer kapitalisti öldürür. Bu
merkezleşme ile ya da az sayıda kapitalist
in pek çok diğer kapitalisti mülksüzleştir-
mesi ile birlikte; emek sürecinin işbirliği
ne dayanan şekli, bilimin bilinçli olarak
teknikçe uygulanması, toprağın sistemli ve me-
todlu bir biçimde işlenmesi, iş aletlerinin
yanlızca müştereken kullanılabilen aletlere
dönüşmesi, bütün üretim araçlarının yanlızca
birleşmiş ve sosyalist emeğin üretim araçla-
rı haline gelmeleriyle, bunların sayılarında
tasarruf sağlanması, bütün halkların dünya

pazarının ağına yakalanması ve bununla birlikte kapitalist rejimin uluslararası niteliği gittikçe genişleyen bir çapta gelişir. Bu dönüşüm sürecinin bütün avantajlarını gaspeten ve tekelleri altına alan büyük kapitalist endüstricilerinin sayısının sürekli olarak azalmasının yanı sıra; sefalet baskı, kölelik, alçalma ve sömürü de yığın halinde gelişir. Fakat öte yandan, kapitalist üretim sürecinin mekanizması tarafından örgütlenen, birleştirilen, bir disiplin kazanan ve devamlı büyüyen işçi sınıfının baş kaldırışı da yaygınlaşmaktadır. Sermayenin tekeli, kendisiyle birlikte ve kendi hakimiyeti altında doğmuş ve gelişmiş olan bu üretim tarzı için artık bir ayak bağı, bir zincir halini almaya başlamıştır. Üretim araçlarının merkezileşmesi ve emeğin sosyalleşmesi, nihayet öyle bir noktaya ulaşır ki, artık kendi kapitalist kabuklarıyla uzlaşması imkansızlaşır. İçten gelen tazyik bu kabuğu çatlatır ve parça parça eder. Kapitalist özel mülkiyetin ölüm çanları çalmaya başlamıştır. Şimdi mülksüzleştirilenler, bir vakitler başkalarının mülksüzleştirmiş olanlardır."

(Kapital Cilt 1)

SINIF MÜCADELESİ, SOSYALİZM VE KOMÜNİZM

Karl Marks'ın ölümünden sonra, öğretisinin oportünistler tarafından en çok çarpıtılan ve hasır altı edilip unutturulmaya çalışılan kısmı hiç şüphesiz sınıf mücadelesine, sosyalizme ve komünizme ilişkin kısmıdır. Özellikle Engels'in ölümünden sonra komünist hareketin başına çöreklenen Bernştayn, Kautsky gibi sözde Marksistler, kapitalizmin çelişkilerinin yoğunlaştığı, bu anlamda da Marksizmin daha fazla pratik önem kazandığı bir dönemde, Marksizmin bu can alıcı ilkelerini ayaklar altına alıp, onu tahrifata uğratarak 20. yüzyıl başlarında ayağa kalkan milyonlarca kitleyi, burjuvaziye karşı silahsızlandırdılar. Bu sözde Marksistlerin, iğrençliklerini sergileyen ve yüzlerindeki Marksist maskeyi çekip alan Lenin oldu.

Marks ve Engels "köleci toplumdan günümüze kadar tüm toplumların tarihi, sınıf mücadelelerinin tarihinden ibarettir." demişlerdi.

Lenin "Marks ve Engels" adlı yazısında; "Marks'ın kapitalist toplumun sosyalist topluma dönüşmesinin kaçınılmaz olduğu sonucuna tamamen ve yalnız çağdaş toplumun ekonomik gelişme kanunundan vardığı apaçık ortadadır." demektedir. Lenin, Marksist olmanın şartlarından en önemlisi olarak gördüğü "proletarya diktatörlüğünü" kabul edip, etmeme sorununda ayak direterek, oportünistler tarafından unutturulmaya çalışılan Marks'ın şu pasajlarını, onların yüzlerine şamar olarak vurdu: "Kapitalist toplumla komünist toplum arasındaki birinden diğerine devrimci dönüşümü dönemi vardır. Buna, aynı zamanda devletin, proletarya devrimci diktatörlüğünden başka bir şey olmayacağı siyasi dönüşüm dönemi tekabül eder. (Götha Program Eleştirisi)

Marks, 'Fransa'da Sınıf Mücadeleleri' adlı yazısında da "sosyalizm genel olarak sınıf farklılıklarının ortadan kaldırılması, sınıf farklılıklarının dayandıkları bütün üretim ilişkilerinin ortadan kaldırılması, bu üretim ilişkilerine uygun düşen bütün toplumsal bağıntıların ortadan kaldırılması, bu toplumsal bağıntılardan doğan bütün düşüncelerin alt üst edilmesine varmak üzere, devrimin sürekliliğinin ilanıdır. Zorunlu bir geçiş noktası olarak proletaryanın sınıf diktatörlüğüdür."

Devletin geleceği konusundada, "Ailenin, Devletin, Özel Mülkiyetinin Kökeni" adlı eserinde Engels şunları söylemektedir; "Üreticilerin özgür ve eşit birliğinin temeli üzerinde üretimi örgütleyecek olan toplum, bütün devlet mekanizmasını bundan böyle kendisi için en uygun yere, yani eski eserler müzesinde çıkartın ve bronz baltanın yanına koyacaktır."

Son olarak da Marks'ı sadece bir teorisyen olarak görenlere Lenin şu cevabı vermektedir; "Pratik ihtilalci faaliyetin şartlarını kavriyamamış ve önemini değerlendirememiş olan eski materyalizmin bu temel eksiğini daha 1844-45 yıllarında görmüş olan Marks, bütün hayatı boyunca teorik çalışmalarının yanısıra proletaryanın sınıf mücadelesinin taktik meselelerine sürekli dikkat safetmiştir."

MARKSİZMİ SAVUNMAK NE DEMEKTİR ?

Marksizmi savunmak demek; herşeyden önce ondan öğrenmek, onun devrimci özünü kavramak ve onun ötesinde de onu devrimci sınıf mücadelesinin temel silahı olarak kullanmak demektir. Marksizm, proletaryanın dünyayı değiştirme mücadelesinde vazgeçilmez bir silahıdır.

Marksizmi savunmak demek; ona yönelen her türlü gizli ve açık saldırılara karşı tavizsizce mücadele demektir. Marks, Engels ve Marksizm on yıllardır çok çeşitli cephelerden saldırılara uğramaktadır. Bu saldırıların en önemli cephelerinden birini büyük burjuvazi oluşturmaktadır. Burjuvazi daha Marks'ın sağlığında O'na ve öğretisine karşı amansız bir savaş yürütmüş; Marksizmin yığınlar içinde yaygınlaşmasını önlemek için hertürlü metoda başvurmuştur. Lenin'inde söylediği gibi egemen sınıflar devrimci önderlerin etkisini kırmak için yaşamları boyunca onlara alçakça, en iğrenç metodlarla saldırırken, hatta ölüm tuzakları hazırlarken, öldüklerinde onları birer "azize" derekesine çıkararak methiyeler düzmekte, devrimci özlerini boşaltmaktadırlar. Bu oyunun en iğrenç ve sahtesi 100 yıldır Marks'a karşı burjuvazi tarafından oynanmaktadır. Bazı büyük burjuvalar Marks'a içi boş övgüler düzerken, O'nun öğretisine gerçekten sahip çıkan devrimcilere karşı da amansız bir savaş yürütmektedirler. Burjuvazinin açık ve sinsi tüm saldırılarına karşı mücadele Marksistlerin temel görevlerinden biridir.

Ancak, devrimci mücadeleye en büyük zararı on yıllardır Marksizm kisvesine bürünmüş, sözde Marksistler tarafından verilmektedir. Bunlar her dönem, şartlara ve koşullara uygun

olarak Marksizmi burjuvazinin çıkarları açısından yorumlamakta, O'nun temel ilkelerini unutarak veya çarpıtarak, burjuvaziye burjuvaziden daha fazla yarımcı olmaktadırlar Uluslararası proletaryaya ve devrim mücadelesine bu alanda ilk büyük saldırı Berns - tain ve onun takipçisi Kautsky ve hempala - rından geldi. Bu sosyal şöven, hainler kontrolü altına aldıkları II. Enternasyonal burjuvazinin en zor döneminde can kurtaran simidi olarak onun hizmetinde kullandılar. Bu hizmetlerinin karşılığı olarak da burjuvazinin geniş sömürge alanlarında yüz milyonlarca ezilenden gaspettiği vurgunun kırıntılarından bunlara da tattırdı ve burjuva parlamentolarında kürsüler vererek mükâfatlandırdı. Marks ve Engels'in sadık öğrencisi Lenin in bu sözde Marksistlerin hem Rusya'da hem de uluslararası alanda yoğun bir mücadele ile çıkararak gerçek burjuva yüzlerini kitlelere teşhir etti. Marksizmin bunlar tarafından yapılan çarpıtmaları, tahrifatları hasır altı etmeleri açığa çıkarılarak Marksizm tekrar iki ayağı üzerine oturtuldu. Lenin, bu nunla da yetinmeyerek, Marksizmi sermayenin yoğunlaşması, üretimin merkezileşmesi ve kapitalizmin bir dünya sistemi yaratması ile oluşan ve bir üst aşaması olan emperyalizm ve onun arifesi olan proleter devrimler çağına uygun olarak geliştirdi, zenginleştirdi.

Stalin; "Leninizmin emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmi olduğunu" söyler. Leninizm emperyalizm ve proleter devrimleri çağında proletaryanın elinde burjuvaziye yenmek için vazgeçilmez bir silahtır. Bundan dolayı Marksizmi savunmak demek revizyonistler ve oportunistler tarafından sakatlanan Marksizmi tekrar ayakları üstüne oturtmak ve Marksizmin emperyalizm ve proleter devrimler çağında yaşayan özü olan Leninizmden öğrenmek, burjuvaziye karşı savaşında onunla silahlanmak ve onu her türden saldırıya karşı korumak demektir.

Lenin başında bulunduğu Bolşevik Parti önderliğinde Rusya'nın çeşitli milliyetlerden işçileri, köylüleri ve tüm emekçileri yoğun mücadeleler sonucu 1917 Ekim'inde Rusya'yı emperyalist sistemin zircirlerinden kopararak, yepyeni bir dünya, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni yarattılar. Lenin ve daha sonra Stalin önderliğindeki Sosyalist Sovyetler Birliği Troçki, Ziyonev, Radek, Buharin gibi burjuva ajanlarının, dıştan ise tüm emperyalistlerin caniyane saldırılarına karşı tüm dünya proletaryası ile birlikte sosyalist yurdu gözbebekleri gibi korudular. Bu dönemde sosyalist SB her alanda önemli başarılar kazandı. Lenin ve Stalin önderliğindeki SB pratiği, Marksizmin en canlı pratik ve teorik hazinesidir. Bu anlamda Marksizmi savunmak demek Lenin ve Stalin'i ve onların önderliğindeki Sosyalist Sovyetler Birliği'nden öğrenmek demek, onların proletaryaya kazandırdığı zengin pratik ve teorik tecrübelerle silahlanmak,, Lenin ve Stalin'i ve onların önderliğindeki sosyalist SB'ne yönelen açık ve gizli saldırılara karşı amansızca, tavizsizce mücadele etmek demektir.

II. Emperyalist paylaşım savaşı sonrasında başta başkan Mao Zedung yoldaş önderliğinde

ki ÇH Cumhuriyeti olmak üzere bir dizi ülke emperyalist sistemden koparak, sosyalist sisteme dahil oldular. Bunlar içinde özellikle Mao Zedung yoldaş önderliğindeki ÇKP'nin yürüttüğü 30 yıllık uzun süreli Halk Savaşı mücadelesi dünya proletaryası ve ezilen halklar için zengin tecrübelerle doludur.

1953'de Stalin yoldaşın ölümünden sonra proletarya, SBKP içindeki Kruşçev, Brejnev, Suslov gibi kapitalist yolun yolcularından çok önemli bir darbe yedi. Bu modern-revizyonist bürokrat burjuvalar SB'nde parti ve devlet iktidarını çeşitli ayak oyunları, darbelerle ele geçirdiler. Bir dizi diğer ülkede de iktidarın yeni burjuvaların eline geçmesinde önyak oldular. Bu hainler sürüsü kendilerine karşı çıkan ÇKP ve AEP gibi partiler içerisinde de M-L'lere karşı başarısız darbeler düzenlediler.

Mao Zedung yoldaş önderliğindeki ÇKP ve tüm M-L'ler modern revizyonizme karşı Marksizmi-Leninizmi tutarlı olarak savundular. Modern revizyonistlerin Stalin yoldaş şahsında M-L'e hayasızca saldırılarını göğüsleyerek onların yüzlerine taktığı Marksizm-Leninizm maskesini indirdiler. Bu mücadeleler sürecinde edinilen tecrübeler ve proletarya hareketinin 30 ve 40'lı yıllardaki olumlu ve olumsuz tecrübeleri analiz edilerek, Mao Zedung yoldaş önderliğinde Çin'deki sosyalist inşa ve sınıf mücadelesinde önemli silahlar olarak kullanıldı. Özellikle Mao Zedung yoldaş, tüm revizyonistler ve özellikle modern-revizyonistler tarafından çarpıtılan tahrifatlara uğrayan, Marksist-Leninist Proletarya Diktatörlüğü, Proletarya Diktatörlüğü Altında Sınıf Mücadelesi, Tüm Sosyalizm Boyunca Sınıflar ve Sınıf Mücadelesi teorilerini tekrar canlandırdı. Ve bu teori zengin katkılarıyla proletarya için burjuvaziye karşı, (özellikle de iktidarı aldıktan sonra) mücadelede vazgeçilmez silahlar oldu.

Bu anlamda Marksizmi savunmak demek Mao Zedung yoldaşın öğretilerinden, Marksizme-Leninizme katkılarından öğrenmek, bu değerli hazineyi sınıf mücadelesinde kullanmak ve Mao Zedung yoldaşa O'nun öğretilerine ve Mao Zedung şahsında Marksizme-Leninizme yönelen çok cepheli saldırılara karşı mücadele etmek demektir.

Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra; Çin'de de parti ve devlet iktidarını parti içindeki "kapitalist yolun yolcuları" olan Hua, Teng klikleri ele geçirdi. Bu, proletaryaya ve devrim mücadelesine uluslararası alanda SB'den sonra ikinci büyük darbe oldu. Bu olumsuz gelişim hiç bir zaman Mao Zedung yoldaşın ölümsüz öğretilerin önemini azaltmamasına aksine daha da önemli kılmalarına rağmen bu gün tüm Marksistlerin önünde en önemli görevlerden biri de uluslararası alanda peşi sıra gelen olumsuz gelişmeleri analiz ederek, öğrenmektir. Çin'deki bu olumsuz gelişmeden çok kısa bir dönem sonra da Enver Hoca önderliğindeki AEP yöneticisi kliği de bu olumsuz gelişme kervanına katılarak döneliştirdi. Dün ak dediğini bir yana iterek bugün kara diyen ve dün de aynı söylediğini iddia edebilecek kadar gayrı-ciddi bir konuma düşen bu Troçkist kırması modern revizyonistlere karşı mücadelede uluslararası proleter

vanın önünde duran önemli görevdir.

Marxizm; son 150 yıllık inişli-çıkışlı, zaferli-yenilgili sınıf mücadelesinde gelişti, zenginleşti, çok önemli nitel kazanımlara sahip oldu. Geline bugünkü nokta, her ne kadar uluslararası M-L güçlerin konumundan ve burjuvazinin geçici kazanımlarından dolayı olumsuz ise de, proletaryanın bu olumsuzluğu kendisi için olumluluğa çevirecek çok önemli silahlara sahiptir. Bu silahlar enternasyonal proletaryanın 150 yıllık mücadele tecrübeleri ve bunun sentezi olan Marxizm-Leninizmdir. Bu anlamda bu gün güçlü gibi gözüküyorlar aslında güçsüzdürler. Enternasyonal proletarya bu silahıyla donandığı zaman esas güçlü olanı tarih yaşayacaktır. Komünist Partiler zor fakat onurlu görevlerini yerine getirerek, yeni bir dünya yaratacağına inancımız tam ve kesindir. Çünkü Marks ve Engels'in inatçı mücadelesi bize böyle öğretti.

Sonuç olarak; Bu gün yani Marxizm gerek içten, gerekse cepheden en iğrenç, en aşağılık saldırılara maruz kaldığı (dönemlerin bir tanesinde daha) hele, hele Marks'ın ölümünün 100. ölüm yıldönümünü yaşadığımız şu günlerde, bu saldırıların daha da tiksindirici olduğu bir dönemde, biz Marksistler, biz Leninistler; tüm emperyalist burjuvazinin, yüzüne Marksist maskesi geçirmiş, en büyük tantanalarla 1983'ü Marks Yılı ilan eden Doğu Alman Modern-Revizyonistlerinin ve tüm öteki modern-revizyonist, Troçkist cephelerin canına ot tıkamak için daha azimli, daha doğuşkeniz. Marks'ın devrettiği mücadele, komünizme kadar kesintisiz sürecektir, Zafer proletaryanın, zafer komünizmin olacaktır.

* PROLETARYANIN BÜYÜK VE YÜCE ÖĞRETMENİ KARL MARKS ÖLÜMSÜZDÜR !

* YAŞASIN MARKSİZM !

* YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !